

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/287

z dnia 13 lutego 2019 r.

wprowadzające dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi

(Dz.U. L 53 z 22.2.2019, s. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/1362 z dnia 13 marca 2024 r.	L 1362	1	17.5.2024

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) 2019/287**

z dnia 13 lutego 2019 r.

wprowadzające dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy odnoszące się do wdrażania dwustronnych klauzul ochronnych oraz innych mechanizmów umożliwiających tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania, przewidzianych w umowach handlowych zawartych między Unią a jednym państwem trzecim lub większą ich liczbą, o których mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Przepisy te mają zastosowanie bez uszczerbku dla jakichkolwiek postanowień szczególnych zawartych w umowach handlowych i wymienionych w załączniku, w odniesieniu do dwustronnych klauzul ochronnych lub innych mechanizmów umożliwiających tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania, w przypadku gdy takie postanowienia nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

W związku w tym niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia Komisji negocjowania takich postanowień szczególnych w przyszłych umowach handlowych.

2. Art. 194 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ ma nadal zastosowanie do stosowania środków ochronnych umożliwiających tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania przewidzianych w umowach handlowych zawartych między Unią a państwami trzecimi niewymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „umowa” oznacza umowę handlową, o której mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia;
- 2) „dwustronna klauzula ochronna” oznacza postanowienie odnoszące się do tymczasowego zawieszenia stosowania preferencji taryfowych, które jest określone w umowie;
- 3) „zainteresowane strony” oznaczają strony, których dotyczy przywóz produktu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

▼ B

- 4) „przemysł Unii” oznacza wszystkich unijnych producentów produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego prowadzących działalność na terytorium Unii albo producentów unijnych, których łączna produkcja produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi większą część całkowitej unijnej produkcji tego produktu; w przypadku gdy produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny jest tylko jednym z szeregu produktów wytwarzanych przez producentów unijnych, przemysł Unii definiowany jest w odniesieniu do konkretnych działań służących produkcji produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego;
- 5) „poważna szkoda” oznacza ogólne znaczące pogorszenie sytuacji przemysłu Unii;
- 6) „groźba poważnej szkody” oznacza poważną szkodę, której powstanie jest w sposób oczywisty nieuchronne, której ustalenie zaistnienia opiera się na możliwych do zweryfikowania informacjach;
- 7) „produkt wrażliwy” oznacza produkt określony w danej umowie jako produkt stosunkowo bardziej wrażliwy na gwałtowny wzrost przywozu niż inne produkty;
- 8) „okres przejściowy” oznacza okres 10 lat od wejścia w życie umowy, o ile nie określono inaczej w danej umowie;
- 9) „państwo-strona” oznacza państwo trzecie będące stroną umowy.

*Artykuł 3***Zasady**

1. Środek ochronny może zostać wprowadzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w przypadku gdy produkt pochodzący z państwa-strony jest przywożony do Unii:
 - a) w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji unijnej; oraz
 - b) na takich warunkach, że może wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem poważnej szkody dla przemysłu Unii; a
 - c) zwiększenie przywozu jest wynikiem zobowiązań podjętych w ramach danej umowy, w tym zmniejszenia lub zniesienia ceł na ten produkt.
2. Środek ochronny może przyjąć jedną z następujących form:
 - a) zawieszenie dalszego obniżenia stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, przewidzianego w harmonogramie znoszenia ceł w ramach umowy z państwem-stroną;
 - b) podwyższenie stawki należności celnej nałożonej na dany produkt do poziomu, który nie przekracza niższego z następujących dwóch poziomów:
 - (i) stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowanej wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązującej w momencie wprowadzania środka ochronnego; lub

▼B

- (ii) podstawowej stawki należności celnej określonej w harmonogramie znoszenia ceł w ramach umowy z państwem-stroną.

*Artykuł 4***Monitorowanie**

1. Komisja regularnie monitoruje ewolucję statystyki dotyczącej przywozu wszelkich produktów wrażliwych, o których mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do każdej umowy. W tym celu Komisja regularnie współpracuje oraz prowadzi regularną wymianę danych z państwami członkowskimi i przemysłem Unii.
2. Na należycie uzasadniony wniosek odnośnego przemysłu Unii Komisja może rozszerzyć zakres monitorowania, o którym mowa w ust. 1, na wszelkie produkty lub sektory inne niż te, o których mowa w załączniku.
3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z monitorowania dotyczące statystki odnoszącej się do przywozu produktów wrażliwych oraz wszelkich produktów lub sektorów, na które rozszerzono monitorowanie.

*Artykuł 5***Wszczęcie dochodzenia**

1. Komisja wszczyna dochodzenie na wniosek państwa członkowskiego, każdej osoby fizycznej lub prawnej, która występuje w imieniu przemysłu Unii, lub każdego stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, które występuje w imieniu przemysłu Unii, lub z własnej inicjatywy, w przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 6 ust. 5.
2. Wnioski o wszczęcie dochodzenia mogą być również składane wspólnie przez przemysł Unii lub przez osobę fizyczną lub prawną, która występuje w imieniu przemysłu Unii, lub każde stowarzyszenie nieposiadające osobowości prawnej, które występuje w imieniu przemysłu Unii, oraz związki zawodowe. Ponadto wnioski o wszczęcie dochodzenia mogą być popierane przez związki zawodowe. Nie ma to wpływu na prawo przemysłu Unii do wycofania wniosku.
3. Wniosek o wszczęcie dochodzenia musi zawierać następujące informacje:
 - a) stopę i wielkość zwiększenia przywozu danego produktu, w ujęciu bezwzględny i względny;
 - b) udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz oraz zmiany dotyczące przemysłu Unii w odniesieniu do poziomu sprzedaży, produkcji, produktywności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.
4. Zakres produktu stanowiącego przedmiot dochodzenia może obejmować jedną lub większą liczbę pozycji taryfowych lub jeden lub większą liczbę podsegmentów jednej lub większej liczby pozycji taryfowych, w zależności od konkretnej sytuacji rynkowej, lub może być stosowana jakakolwiek segmentacja produktów powszechnie stosowana w przemyśle Unii.

▼ B

5. Dochodzenie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub w większej liczbie państw członkowskich, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 6 ust. 5.

6. Przed wszczęciem dochodzenia Komisja przekazuje państwom członkowskim kopię wniosku o wszczęcie dochodzenia. W przypadku gdy Komisja zamierza wszcząć dochodzenie z własnej inicjatywy zgodnie z ust. 1, przekazuje informacje państwom członkowskim, gdy tylko ustaliła, że niezbędne jest wszczęcie dochodzenia.

7. W przypadku gdy dla Komisji oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia, Komisja wszczyna dochodzenie oraz publikuje zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia (zwane dalej „zawiadomieniem o wszczęciu”) w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszczęcie dochodzenia następuje w terminie miesiąca od otrzymania przez Komisję wniosku zgodnie z ust. 1.

8. Zawiadomienie o wszczęciu musi zawierać następujące elementy:

- a) streszczenie informacji otrzymanych przez Komisję oraz wezwanie do przekazania Komisji wszelkich istotnych informacji;
- b) termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać swoje opinie na piśmie oraz przekazywać informacje Komisji, jeśli takie opinie i informacje mają być uwzględnione w dochodzeniu;
- c) termin, w którym zainteresowane strony mogą wnieść o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 6 ust. 9.

*Artykuł 6***Prowadzenie dochodzenia**

1. Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu zgodnie z art. 5 ust. 7 i 8, Komisja wszczyna dochodzenie.

2. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu spełnienia takiego żądania. Jeżeli informacje, których dotyczy żądanie, są przedmiotem ogólnego zainteresowania i nie są poufne w rozumieniu art. 12, dodaje się je do dokumentów niepoufnych zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.

3. W miarę możliwości dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym zawiadomienie o wszczęciu zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Termin ten może zostać przedłużony o kolejne trzy miesiące w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności, takich jak udział nadzwyczaj dużej liczby zainteresowanych stron lub złożona sytuacja rynkowa. Komisja powiadamia wszystkie zainteresowane strony o każdym takim przedłużeniu terminu, wyjaśniając jego przyczyny.

▼B

4. Komisja dąży do uzyskania wszelkich informacji, które uważa za niezbędne, aby ustalić zaistnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, weryfikuje te informacje.

5. Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wpływające na sytuację przemysłu Unii, w szczególności stopę i wielkość zwiększenia przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględny i względny, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, a także zmiany dotyczące przemysłu Unii w odniesieniu do poziomu sprzedaży, produkcji, produktywności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca, a w celu ustalenia zaistnienia poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne, udziały w rynku oraz inne czynniki, które powodują lub mogły wyrządzić poważną szkodę lub groźbę wyrządzeniem poważnej szkody dla przemysłu Unii.

6. Zainteresowane strony, które przekazały informacje zgodnie z art. 5 ust. 8 lit. b), oraz przedstawiciele państwa-strony mogą, na pisemny wniosek, uzyskać wgląd we wszystkie informacje otrzymane przez Komisję w związku z dochodzeniem, inne niż informacje zawarte w dokumentach wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub organy państw członkowskich, pod warunkiem że takie informacje są istotne dla przedstawienia ich sprawy, nie są poufne w rozumieniu art. 12 oraz są wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. Zainteresowane strony mogą również przedstawić swoje opinie na temat takich informacji. Komisja uwzględni te opinie, w przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie* na ich poparcie.

7. Komisja zapewnia, aby wszystkie dane i statystyki wykorzystywane w ramach dochodzenia były reprezentatywne, dostępne, zrozumiałe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania.

8. Gdy tylko zostaną stworzone niezbędne warunki techniczne, Komisja zapewni chroniony hasłem dostęp online do informacji niepoufnych, zwany dalej „platformą internetową”, którą będzie zarządzać i poprzez którą będą rozpowszechniane wszystkie istotne informacje, które nie są poufne w rozumieniu art. 12. Dostępu do platformy internetowej udziela się zainteresowanym stronom, państwom członkowskim i Parlamentowi Europejskiemu.

9. Komisja wysłuchuje zainteresowanych stron, w szczególności w przypadku, gdy złożyły one pisemny wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wykazały, że wynik dochodzenia może wpłynąć na ich sytuację oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania. Jeżeli istnieją ku temu szczególne powody, Komisja ponownie wysłuchuje zainteresowane strony.

▼ B

10. Komisja ułatwia dostęp do dochodzenia zróżnicowanym i rozczłonkowanym sektorom przemysłu, składającym się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw (zwanymi dalej „MŚP”), za pośrednictwem wyspecjalizowanego punktu pomocy dla MŚP, na przykład przez podnoszenie ich poziomu wiedzy, udzielanie ogólnych informacji i wyjaśnień na temat procedur oraz sposobu składania wniosków, wydawanie standardowych kwestionariuszy we wszystkich językach urzędowych Unii oraz odpowiadanie na pytania ogólne, niedotyczące konkretnych spraw. Punkt pomocy dla MŚP udostępnia standardowe formularze statystyczne, które należy przedkładać do celów wykazania zdolności procesowej, oraz kwestionariusze.

11. W przypadku niedostarczenia informacji w terminie wskazanym przez Komisję lub gdy dochodzenie jest znacząco utrudnione, Komisja może podjąć decyzję na podstawie dostępnych faktów. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że którakolwiek z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, nie uwzględnia takich informacji i opiera się na dostępnych faktach.

12. Komisja ustanawia biuro rzecznika praw stron w postępowaniach, którego uprawnienia i zakres odpowiedzialności zostają określone w mandacie przyjętym przez Komisję i który gwarantuje skuteczne korzystanie z praw procesowych przez zainteresowane strony.

13. Komisja powiadamia na piśmie państwo-stronę lub państwa-strony o wszczęciu dochodzenia.

*Artykuł 7***Uprzednie środki nadzoru**

1. Komisja może przyjąć uprzednie środki nadzoru w odniesieniu do przywozu produktu z państwa-strony, w przypadku gdy tendencje w przywozie tego produktu mają taki charakter, że mogłyby spowodować jedną z sytuacji, o których mowa w art. 3 i 5. Te uprzednie środki nadzoru przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

2. Uprzednie środki nadzoru ważne są przez czas określony. O ile nie przewidziano inaczej, ważność tych środków wygasa wraz z końcem drugiego sześciomiesięcznego okresu następującego po pierwszym sześciomiesięcznym okresie liczonym od dnia ich wprowadzenia.

*Artykuł 8***Wprowadzenie tymczasowych środków ochronnych**

1. Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne w krytycznych okolicznościach, w przypadku gdy opóźnienie może wyrządzić trudną do naprawienia szkodę, a przez to konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań, stosownie do swoich wstępnych ustaleń w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 6 ust. 5, zgodnie z którymi istnieją wystarczające dowody *prima facie* na to, że produkt pochodzący z danego państwa-strony jest przywożony:

- a) w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji unijnej; oraz
- b) na takich warunkach, że może wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem poważnej szkody dla przemysłu Unii; a
- c) zwiększenie przywozu jest wynikiem zmniejszenia lub zniesienia cła na ten produkt.

▼B

Te tymczasowe środki ochronne przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

2. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, gdy jedno z państw członkowskich wystąpi z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji oraz gdy spełnione są warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 4. Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.

3. Tymczasowych środków ochronnych nie można stosować dłużej niż przez 200 dni kalendarzowych.

4. W przypadku gdy tymczasowe środki ochronne zostaną uchylone, ponieważ dochodzenie wykazało, że nie zostały spełnione warunki określone w art. 3 ust. 1, wszelkie należności celne pobrane w wyniku wprowadzenia tych tymczasowych środków ochronnych są automatycznie zwracane.

5. Tymczasowe środki ochronne stosowane są w odniesieniu do każdego produktu wprowadzanego do swobodnego obrotu po dniu wejścia w życie tych środków. Takie środki nie mogą jednak uniemożliwiać dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów będących już w drodze do Unii, w przypadku gdy miejsce przeznaczenia takich produktów nie może zostać zmienione.

*Artykuł 9***Zakończenie dochodzenia oraz postępowania bez wprowadzenia środków**

1. W przypadku gdy z dochodzenia wynika, że warunki określone w art. 3 ust. 1 nie są spełnione, Komisja publikuje decyzję kończącą dochodzenie i postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 3.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie przedstawiające jej ustalenia i uzasadnione konkluzje we wszystkich istotnych kwestiach faktycznych i prawnych, z należyтым uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12.

*Artykuł 10***Wprowadzenie ostatecznych środków ochronnych**

1. W przypadku gdy z dochodzenia wynika, że warunki określone w art. 3 ust. 1 są spełnione, Komisja może przyjąć ostateczne środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 3.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające podsumowanie istotnych elementów stanu faktycznego i wniosków istotnych dla ustaleń, z należyтым uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12.

▼B*Artykuł 11***Okres stosowania i przegląd środków ochronnych**

1. Środek ochronny pozostaje w mocy jedynie przez taki okres, jaki jest niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu Unii lub naprawienia takiej szkody oraz dla ułatwienia dostosowania. Okres ten nie może przekraczać dwóch lat, chyba że zostanie przedłużony na mocy ust. 2.
2. Pierwotny okres stosowania środka ochronnego, o którym mowa w ust. 1, można przedłużyć o okres nie dłuższy niż dwa lata, pod warunkiem że środek ochronny jest nadal niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu Unii lub naprawienia takiej szkody oraz pod warunkiem że istnieją dowody na to, iż przemysł Unii jest w trakcie dostosowywania.
3. Każde państwo członkowskie, każda osoba fizyczna lub prawna, która występuje w imieniu przemysłu Unii, lub każde stowarzyszenie niemające osobowości prawnej, które występuje w imieniu przemysłu Unii, może zwrócić się z wnioskiem o przedłużenie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W takim przypadku, przed podjęciem decyzji dotyczącej przedłużenia, Komisja dokonuje przeglądu w celu ustalenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 6 ust. 5. Komisja może wszcząć taki przegląd z własnej inicjatywy, jeśli istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. Środek ochronny pozostaje w mocy do czasu uzyskania wyniku tego przeglądu.
4. Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, publikuje się zgodnie z art. 5 ust. 7 i 8. Przegląd prowadzi się zgodnie z art. 6.
5. Wszelkie decyzje dotyczące przedłużenia na mocy ust. 2 niniejszego artykułu podejmuje się zgodnie z art. 9 i 10.
6. Łączny okres stosowania środka ochronnego nie może przekroczyć czterech lat, łącznie z okresem stosowania wszelkich tymczasowych środków ochronnych, pierwotnym okresem ich stosowania oraz każdym przedłużeniem tego okresu.

*Artykuł 12***Poufność**

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się wyłącznie do celów, w związku z którymi o nie wystąpiono.
2. Informacje poufne oraz informacje przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą być ujawniane bez wyraźnej zgody przekazującego te informacje.
3. W każdym z wniosków o zachowanie poufności określa się powody, dla których informacje te powinny być poufne. Od zainteresowanych stron przekazujących informacje poufne wymaga się przedłożenia ich streszczenia, niemającego poufnego charakteru. Streszczenia te muszą być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji poufnych. W wyjątkowych okolicznościach takie zainteresowane strony mogą wskazać, że nie jest możliwe streszczenie tych informacji. W takich przypadkach zainteresowana strona dostarcza oświadczenie określające powody, dla których nie

▼B

jest możliwe przedstawienie takiego streszczenia. Jeżeli jednak okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, a przekazujący informacje nie wyraża zgody na ich podanie do wiadomości publicznej ani nie zezwala na ujawnienie tych informacji w zarysie lub w formie streszczenia, informacji tych można nie uwzględniać.

4. Informacje są uważane za poufne w każdym przypadku, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla przekazującego te informacji lub źródła tych informacji.

5. Ust. 1–4 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne, w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy Unii uwzględniają jednak uzasadniony interes zainteresowanych osób fizycznych i prawnych w ujawnianiu ich tajemnic handlowych.

*Artykuł 13***Sprawozdanie**

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące stosowania, wykonywania i wypełniania zobowiązań przewidzianych w każdej z umów, w tym w odniesieniu do rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju, jeśli dana umowa zawiera taki rozdział, oraz w niniejszym rozporządzeniu.

2. Sprawozdanie musi zawierać między innymi informacje o zastosowaniu wszelkich tymczasowych i ostatecznych środków ochrony, wszelkich uprzednich środków nadzoru, wszelkich regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych, o przypadkach zakończenia wszelkich dochodzeń lub postępowań bez wprowadzania środków, a także informacje o działaniach różnych organów odpowiedzialnych za wykonanie danej umowy oraz o działaniach krajowych grup doradczych.

3. Sprawozdanie zawiera podsumowanie statystyki i zmian w handlu z każdym z państw-stron.

4. W terminie dwóch miesięcy od dnia przedłożenia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaprosić Komisję do udziału w posiedzeniu swej przedmiotowo właściwej komisji, w celu przedstawienia i objaśnienia przez Komisję wszelkich kwestii związanych z wykonaniem niniejszego rozporządzenia.

5. Nie później niż trzy miesiące po przedłożeniu sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

*Artykuł 14***Inne mechanizmy i kryteria umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania**

1. W przypadku gdy umowa przewiduje inne mechanizmy i kryteria umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania w odniesieniu do niektórych produktów, takie jak na przykład mechanizm stabilizacyjny dotyczący regionów najbardziej oddalonych Unii, Komisja, w przypadku gdy warunki określone w danej umowie są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze w celu:

a) zawieszenia preferencji lub potwierdzenia braku zawieszenia preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania w odniesieniu do danego produktu;

▼ B

- b) przywrócenia preferencji taryfowych lub innego preferencyjnego traktowania, w przypadku gdy warunki określone w danej umowie są spełnione;
- c) dostosowania zawieszenia, tak aby spełniało ono warunki odpowiedniej umowy; lub
- d) podjęcia wszelkich innych działań określonych w danej umowie.

Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 3.

2. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, gdy opóźnienie w podjęciu działania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wyrządziłoby trudną do naprawienia szkodę lub w celu zapobiegania negatywnemu wpływowi na sytuację na rynku unijnym, w szczególności w wyniku zwiększenia przywozu lub w innych przypadkach określonych w danej umowie, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 4.

*Artykuł 15***Akty delegowane**

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16, aby zmienić załącznik w celu dodania lub usunięcia pozycji odnoszących się do:

- a) umowy;
- b) wszelkich postanowień szczególnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit drugi;
- c) wszelkich produktów wrażliwych.
- d) wszelkich postanowień ustanawiających szczegółowe zasady innych mechanizmów, o których mowa w art. 14, dotyczących między innymi, jeśli ma to zastosowanie, monitorowania, terminów dochodzeń oraz sprawozdawczości.

*Artykuł 16***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 15, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 14 marca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

▼B

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 15, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 15 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wnoszą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 17***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 ⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

*Artykuł 18***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16).

M1

ZALĄCZNIK

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE ZAWARTE W UMOWACH ORAZ WDRAŻANE NINIEJSZYM ROZPORZĄDZENIEM

Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru

Data rozpoczęcia stosowania	21.11.2019
Dwustronne klauzule ochronne lub inne mechanizmy	Rozdział trzeci „Środki ochrony handlu”, Sekcja C „Klauzula dotycząca dwustronnych środków ochronnych”
Postanowienia zawarte w umowie:	<p>Art. 3.11 ust. 3</p> <p>„3. Nie dokonuje się ustalenia, o którym mowa w art. 3.10 (Stosowanie dwustronnych środków ochronnych), o ile postępowanie wyjaśniające nie wykazało na podstawie obiektywnych dowodów istnienia związku przyczynowego między wzrostem przywozu z terytorium drugiej Strony a poważną szkodą lub groźbą jej wystąpienia. W tym względzie odpowiednio uwzględnia się inne czynniki, w tym przywóz tego samego produktu z innych państw.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 4</p> <p>„4. Każda ze Stron zapewnia, by jej właściwe organy kończyły wszelkie takie postępowania wyjaśniające w terminie jednego roku od daty ich wszczęcia.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 5 lit. c)</p> <p>„5. Żadna ze Stron nie może stosować dwustronnego środka ochronnego, jak wskazano w art. 3.10 ust. 1 (Stosowanie dwustronnych środków ochronnych):</p> <p>[...]</p> <p>c) po upływie okresu przejściowego, chyba że zgodę na jego stosowanie wyrazi druga Strona.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 6</p> <p>„6. Nie stosuje się ponownie żadnego środka wobec przywozu tego samego towaru podczas okresu przejściowego, chyba że upłynął czas równy połowie okresu, podczas którego poprzednio stosowane były środki ochronne. W takim przypadku art. 3.13 ust. 3 (Wyrównanie) nie ma zastosowania.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 7</p> <p>„7. Gdy Strona zakończy stosowanie dwustronnego środka ochronnego, stawka należności celnej jest równa stawce, która zgodnie z harmonogramem zawartym w załączniku 2-A obowiązywałaby w przypadku niewprowadzenia środka.”</p>

Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu

Data rozpoczęcia stosowania	1.8.2020
Dwustronne klauzule ochronne lub inne mechanizmy	Rozdział 3 „Środki ochrony handlu”, Sekcja C „Klauzula dotycząca dwustronnych środków ochronnych”

▼ M1

<p>Postanowienia zawarte w umowie:</p>	<p>Art. 3.11 ust. 4</p> <p>„4. Postępowanie wyjaśniające musi również wykazać, na podstawie obiektywnych dowodów, istnienie związku przyczynowego między wzrostem przywozu a poważną szkodą lub groźbą jej wystąpienia. W toku postępowania wyjaśniającego bierze się również pod uwagę wszelkie czynniki inne niż zwiększony przywóz, które w tym samym czasie również mogły spowodować szkodę.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 5</p> <p>„5. Każda ze Stron zapewnia, aby jej właściwe organy zakończyły postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 1, w terminie jednego roku od dnia jego wszczęcia.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 6 lit. c)</p> <p>„6. Strony nie mogą stosować dwustronnych środków ochronnych:</p> <p>...</p> <p>c) po upływie okresu przejściowego, chyba że druga Strona wyrazi na to zgodę.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 7</p> <p>„7. W celu ułatwienia dostosowania w sytuacji, gdy przewidywany okres stosowania dwustronnego środka ochronnego przekracza dwa lata, Strona stosująca środek ochronny liberalizuje go stopniowo w okresie jego stosowania w regularnych odstępach czasu.”</p> <p>Art. 3.11 ust. 8</p> <p>„8. Gdy Strona zakończy stosowanie dwustronnego środka ochronnego, stawka należności celnej jest równa stawce, która zgodnie z wykazem zawartym w załączniku 2-A (Obniżenie lub zniesienie należności celnych) obowiązywałaby w przypadku niewprowadzenia środka.”</p> <p>Art. 3.14</p> <p>„14. W celu zapewnienia jak największej skuteczności stosowania przepisów w dziedzinie ochrony handlu na podstawie niniejszego rozdziału organy Stron prowadzące postępowanie wyjaśniające używają języka angielskiego do komunikacji i w dokumentach wymienianych między Stronami w związku z postępowaniami wyjaśniającymi w sprawie środków ochrony handlu.”</p>
--	---

Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią

<p>Data rozpoczęcia stosowania</p>	<p>1.2.2019</p>
<p>Dwustronne klauzule ochronne lub inne mechanizmy</p>	<p>Rozdział 5 „Środki ochrony handlu”, Sekcja A „Postanowienia ogólne” i Sekcja B „Dwustronne środki ochronne” oraz art. 18 „Środki ochronne” załącznika 2-C „Pojazdy silnikowe i części do nich”</p>
<p>Postanowienia zawarte w umowie:</p>	<p>Art. 5.1 lit. d)</p> <p>„d) »okres przejściowy« oznacza – w odniesieniu do określonego towaru pochodzącego – okres rozpoczynający się z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy i kończący się 10 lat po zakończeniu obniżania lub znoszenia ceł dla danego towaru, zgodnie z załącznikiem 2-A.”</p> <p>Art. 5.2 ust. 2 lit. b) pkt (ii)</p> <p>„(ii) stawka należności celnej stosowana wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązująca w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej Umowy.”</p>

▼ M1

Art. 5.3 ust. 2,2. Dwustronne środki ochronne mogą być stosowane tylko w okresie przejściowym.”

Art. 5.3 ust. 3

„3. W sytuacji, gdy przewidziany okres stosowania dwustronnego środka ochronnego przekracza jeden rok, Strona utrzymująca dwustronny środek ochronny liberalizuje go stopniowo w okresie jego stosowania w regularnych odstępach czasu w celu ułatwienia przystosowania.”

Art. 5.3 ust. 4

„4. Żadnego dwustronnego środka ochronnego nie stosuje się do przywozu danego towaru pochodzącego, który był już przedmiotem dwustronnego środka ochronnego przez okres równy okresowi stosowania poprzedniego środka dwustronnego lub przez jeden rok, w zależności od tego, który okres jest dłuższy.”

Art. 5.3 ust. 5

„5. Po zakończeniu obowiązywania dwustronnego środka ochronnego stawka należności celnych w odniesieniu do towaru pochodzącego podlegającego środkowi jest równa stawce, która obowiązywałaby w przypadku niewprowadzenia dwustronnego środka ochronnego.”

Art. 5.4 ust. 2

„2. We wszystkich przypadkach dochodzenie zostaje zakończone w terminie jednego roku od jego wszczęcia.”

Art. 5.4 ust. 4

„4. Nie stwierdza się, aby zwiększony przywóz towaru pochodzącego wyrządził lub groził wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu, o ile na podstawie obiektywnych dowodów nie wykazano w dochodzeniu istnienia związku przyczynowego między wzrostem przywozu towaru pochodzącego a poważną szkodą lub groźbą wyrządzenia poważnej szkody przemysłowi krajowemu. Przy stwierdzeniu tym – poza zwiększonym przywozem towaru pochodzącego – bierze się jednocześnie pod uwagę także inne czynniki, które również powodują szkodę dla przemysłu krajowego.”

Art. 5.8

„8. Powiadomienia, o których mowa w art. 5.5 ust. 1 i art. 5.7 ust. 2, i wszelkie inne dokumenty przekazywane sobie przez Strony na mocy niniejszej sekcji sporządza się w języku angielskim.”

Art. 18 „Środki ochronne” załącznika 2-C „Pojazdy silnikowe i części do nich”

„1. Przez okres 10 lat od wejścia w życie niniejszej Umowy Strony zastrzegają sobie prawo do zawieszenia równoważnych koncesji lub innych równoważnych zobowiązań, w przypadku gdy druga Strona (*): a) nie stosuje któregoś z regulaminów ONZ wymienionych w dodatku 2-C-1 lub zaprzestaje jego stosowania; lub b) wprowadza lub zmienia jakikolwiek inny środek regulacyjny, który niweczy lub narusza korzyści płynące ze stosowania jednego z regulaminów ONZ określonych w dodatku 2-C-1.

2. Zawieszenia na podstawie ust. 1 pozostają w mocy do czasu podjęcia decyzji zgodnie z procedurą rozstrzygania sporów w trybie przyspieszonym, o której mowa w art. 19 niniejszego załącznika, lub znalezienia wzajemnie akceptowalnego rozwiązania, m.in. w drodze konsultacji na podstawie art. 19 lit. b) niniejszego załącznika, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.”

(*) Poziom zawieszenia koncesji lub innych zobowiązań nie może przekraczać poziomu kwoty dwustronnych obrotów handlowych między Stronami produktami objętymi regulaminem ONZ, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub b) niniejszego artykułu.

Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Nową Zelandią

Data rozpoczęcia stosowania	1.6.2024
Dwustronne klauzule ochronne lub inne mechanizmy	Rozdział 5 „Środki ochrony handlu”, Sekcja D „Dwustronne środki ochronne”
Postanowienia zawarte w umowie:	<p>Art. 5.7 lit. c), e) i g)</p> <p>„c) »poważne pogorszenie« oznacza znaczne trudności w sektorze gospodarki wytwarzającym towary podobne lub bezpośrednio konkurencyjne;</p> <p>[...]</p> <p>e) »groźba poważnego pogorszenia« oznacza poważne pogorszenie sytuacji, które jest wyraźnie nieuchronne, w oparciu o fakty, a nie jedynie przypuszczenia, domysły lub odległą możliwość;</p> <p>[...]</p> <p>g) »okres przejściowy« oznacza okres siedmiu lat rozpoczynający się od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.”</p> <p>Art. 5.8 ust. 2 lit. b) pkt (ii)</p> <p>„(ii) stawka celna stosowana względem kraju najbardziej uprzywilejowanego obowiązująca w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej Umowy.”</p> <p>Art. 5.9 ust. 1 lit. a) i c)</p> <p>„1. Dwustronnych środków ochronnych nie stosuje się:</p> <p>a) poza zakresem koniecznym oraz dłużej niż przez okres konieczny, aby zapobiec lub zaradzić poważnej szkodzie lub groźbie poważnej szkody dla przemysłu krajowego, lub poważnemu pogorszeniu lub groźbie poważnego pogorszenia sytuacji gospodarczej regionu lub regionów najbardziej oddalonych;</p> <p>[...]</p> <p>c) po upływie okresu przejściowego.”</p> <p>Art. 5.9 ust. 2 lit. a)</p> <p>„2. Okres, o którym mowa w ust. 1 lit. b), można przedłużyć o kolejny rok, pod warunkiem że:</p> <p>a) prowadzące dochodzenie właściwe organy Strony dokonującej przywozu stwierdzą, zgodnie z procedurami określonymi w podsekcji 1 (Postanowienia proceduralne mające zastosowanie do dwustronnych środków ochronnych), że dalsze obowiązywanie dwustronnego środka ochronnego jest konieczne, aby zapobiec lub zaradzić poważnej szkodzie lub groźbie poważnej szkody dla przemysłu krajowego, lub poważnemu pogorszeniu lub groźbie poważnego pogorszenia sytuacji gospodarczej regionu lub regionów najbardziej oddalonych;”</p> <p>Art. 5.9 ust. 3</p> <p>„3. Gdy Strona zakończy stosowanie dwustronnego środka ochronnego, stawka celna jest równa stawce, która zgodnie z załącznikiem 2-A (Harmonogramy znoszenia ceł) obowiązywałaby w odniesieniu do danego towaru.”</p> <p>Art. 5.9 ust. 4</p> <p>„4. Dwustronnego środka ochronnego nie stosuje się do przywozu towaru Strony, który był już przedmiotem dwustronnego środka ochronnego przez okres równy połowie okresu obowiązywania poprzedniego dwustronnego środka ochronnego.”</p> <p>Art. 5.9 ust. 5</p> <p>„5. Strona nie stosuje jednocześnie w odniesieniu do tego samego towaru:</p> <p>a) tymczasowego dwustronnego środka ochronnego, dwustronnego środka ochronnego lub środka ochronnego w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych na podstawie niniejszej Umowy; oraz</p>

▼ M1

b) środka na podstawie art. XIX GATT 1994 oraz porozumienia w sprawie środków ochronnych.”

Art. 5.10 ust. 1

„1. W okolicznościach krytycznych, w przypadku gdy opóźnienie mogłoby spowodować szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, Strona może zastosować tymczasowy dwustronny środek ochronny, zgodnie ze wstępnym ustaleniem, że istnieje wyraźny dowód wskazujący na wzrost przywozu towaru pochodzącego z terytorium drugiej Strony w wyniku obniżenia lub zniesienia ceł na mocy niniejszej Umowy oraz że taki przywóz powoduje poważną szkodę lub groźbę poważnej szkody dla przemysłu krajowego, lub poważne pogorszenie lub groźbę poważnego pogorszenia sytuacji gospodarczej regionu lub regionów najbardziej oddalonych.”

Art. 5.10 ust. 3

„3. Cło nałożone w wyniku tymczasowego dwustronnego środka ochronnego podlega bezzwłocznemu zwrotowi, w przypadku gdy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w podsekcji 1 (Postanowienia proceduralne mające zastosowanie do dwustronnych środków ochronnych), nie zostanie stwierdzone, że wzrost przywozu towaru objętego tymczasowym dwustronnym środkiem ochronnym powoduje poważną szkodę lub groźbę poważnej szkody dla przemysłu krajowego, lub poważne pogorszenie lub groźbę poważnego pogorszenia sytuacji gospodarczej regionu lub regionów najbardziej oddalonych.”

Art. 5.11

„Regiony najbardziej oddalone

1. W przypadku gdy jakikolwiek produkt pochodzący z terytorium Nowej Zelandii jest bezpośrednio przywożony na terytorium jednego lub większej liczby regionów najbardziej oddalonych Unii (*) w tak dużych ilościach oraz na takich warunkach, że powoduje poważne pogorszenie lub groźbę poważnego pogorszenia sytuacji gospodarczej regionu lub regionów najbardziej oddalonych, Unia, po przeanalizowaniu alternatywnych rozwiązań, może w drodze wyjątku zastosować dwustronne środki ochronne ograniczone do terytorium danego regionu lub regionów najbardziej oddalonych.

2. Do celów ust. 1 ustalenie poważnego pogorszenia sytuacji opiera się na obiektywnych czynnikach, w tym na następujących elementach:

- a) wzrost wielkości przywozu w ujęciu bezwzględnym lub względnym w stosunku do produkcji wewnętrznej i przywozu z innych źródeł; oraz
 - b) wpływ takiego przywozu na sytuację danej branży lub sektora gospodarki, w tym na poziom sprzedaży, produkcję, sytuację finansową i zatrudnienie.
3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszą sekcję stosuje się odpowiednio do wszelkich środków ochronnych przyjętych na mocy niniejszego artykułu.

(*) W dniu wejścia w życie niniejszej Umowy regionami najbardziej oddalonymi Unii Europejskiej są: Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Reunion, Majotta, Saint Martin, Azory, Madera i Wyspy Kanaryjskie. Niniejszy artykuł stosuje się również do kraju lub terytorium zamorskiego, które zmienia swój status na region najbardziej oddalony na podstawie decyzji Rady Europejskiej zgodnie z procedurą określoną w art. 355 ust. 6 TFUE, od dnia przyjęcia tej decyzji. W przypadku gdy region najbardziej oddalony Unii zmienia swój status zgodnie z tą samą procedurą, art. 5.11 (Regiony najbardziej oddalone) przestaje mieć zastosowanie od dnia wejścia w życie odpowiedniej decyzji Rady Europejskiej. Unia powiadamia Nową Zelandię o wszelkich zmianach dotyczących statusu terytoriów uznawanych za regiony najbardziej oddalone Unii.”

▼ M1

	<p>Art. 5.14 ust. 2</p> <p>„2. Aby zastosować dwustronny środek ochronny, właściwy organ prowadzący dochodzenie wykazuje na podstawie obiektywnych dowodów istnienie związku przyczynowego między wzrostem przywozu danego produktu a poważną szkodą lub groźbą poważnej szkody lub istnienie związku przyczynowego między wzrostem przywozu danego produktu a poważnym pogorszeniem lub groźbą poważnego pogorszenia. Oprócz zwiększonego przywozu właściwy organ prowadzący dochodzenie bada również inne znane czynniki w celu zapewnienia, aby nie przypisano zwiększonemu przywozowi szkody spowodowanej takimi innymi czynnikami.”</p> <p>Art. 5.14 ust. 3</p> <p>„3. We wszystkich przypadkach dochodzenie zostaje zakończone w terminie roku po dniu jego wszczęcia.”</p>
--	---

▼B**Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Komisji**

Parlament Europejski i Komisja zgadzają się w kwestii znaczenia bliskiej współpracy w zakresie wdrażania umów wymienionych w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/287 z dnia 13 lutego 2019 r. wprowadzającego dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi. Dlatego obie instytucje uzgadniają, że kiedy Parlament Europejski przyjmie zalecenie dotyczące wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja zbada uważnie, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu warunki wszczynania dochodzenia z urzędu. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.